

Χρόνια Πολλά Μανούλες!

Μητέρα

Είδες μέσ' στη γειτονιά
μια αυλή με λεμονιά;
Τι κακό γίνετ' εκεί!
Στέκουν κι οι περαστικοί.
Δω «Μανούλα!»
κει «Μητέρα!»
-τούτο γίνεται όλη μέρα.

Ποιος πεινά και ποιος πονεί,
κι όλοι βάνουν τη φωνή.
Ένα, να τονε χτενίσει άλλον,
να τον σαπουνίσει.

Αχ, μανούλα! Πώς βαστάς;
Φτερά να 'χεις να πετά!
Πώς μπορείς, παρακαλώ
και δε χάνεις το μυαλό;

Πάνω, κάτω στη δουλειά,
στη βοήθεια, στα φιλιά.
Φαίνεται-ποιος το πιστεύει-
πώς ο κόπος λιγοστεύει,
σα σε κράζουν όλη μέρα
ποιος «Μανούλα!»
ποιος «Μητέρα!»

Τέλλος Άγρας

